

Motion till riksdagen 2018/19:174

av **Hans Eklind och Lars Adaktusson (båda KD)**

Religionsfrihet för kristna flyktingar och konvertiter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att studier med inriktning på kristofobiska hatbrott ska tas fram och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om information till Migrationsverket om religionens betydelse och konvertiters särskilda utsatthet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att information om vad religionsfrihet innebär i Sverige ska vara obligatorisk för asylsökande och nyanlända och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Det är ingen hemlighet att kristna flyktingar till Sverige drabbas av hot och våld. Trots det är det obehagligt tyst kring detta. Men brott är brott, oberoende av vem som begår dem. Tystnaden kring hot och förföljelse av kristna flyktingar i Sverige och konvertiter måste brytas. Religionsfriheten gäller alla – även kristna.

Religionsfriheten – att ensam eller tillsammans med andra – få utöva sin religion är den enda av de positiva opinionsfriheterna som inte får begränsas genom lag (2 kap. 20 § RF). Denna frihet att tänka, mötas och uttrycka åsikter är central och oerhört viktig i ett fritt land. Men, det är på samma sätt grundläggande att denna frihet inte används för att förtrycka andra individer eller grupper. I Europakonventionens 9:e artikel tas detta med tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet upp. Här slås också fast att ”denna rätt innefattar frihet att byta religion eller tro”. Utifrån de skrivelser som Sverige har om religionsfriheten borde kränkningar av dessa vara något som samhället prioriterar och reagerar mot. Så är dock inte fallet, i alla fall inte när kristna drabbas.

Vi ser en allvarlig utveckling i vårt samhälle. Brottsförebyggande rådet (Brå) redovisar från och med 2017 ”Hatbrottsrapporten” vartannat år som bygger på

polisänmälningar där Brå identifierat ett hatbrottsmotiv. Med hatbrott avses att någon angriper en person eller en grupp av människor på grund av deras uppfattade ras, hudfärg, etniska bakgrund, trosbekännelse, sexuella läggning eller könsöverskridande identitet eller uttryck. I deras sammanställning av utvecklingen 2012–2016 ser vi en ökning av antalet hatbrott av islamofobisk och kristofobisk natur. En utveckling som samhället måste agera mot. Brås siffror visar med eftertryck att de kristofobiska hatbrotten, som ofta förminskas, måste tas på allvar.

2014 fick Rikspolisstyrelsen i uppdrag av den dåvarande alliansregeringen att utveckla sitt arbete mot hatbrott. Det ledde till en rapport där polisen redogör för hur de ska utveckla arbetet mot hatbrott. Likväl kvarstår problemet med att de som polisanmält menar att inget händer. Polisens ansvar för att utreda och lagföra hatbrott får inte hindras på grund av resursbrist. Hatbrott är ett demokratiproblem som berör oss alla, att skydda kristna flyktingar och konvertiter från förföljelse, hot, trakasserier m.m. handlar ytterst om att skydda den svenska religionsfriheten.

2014 visade Nämnden för statligt stöd till trossamfund (SST) att Sverige är dåligt på att bekämpa religiöst motiverade hatbrott. Trots detta finns det alltså ytterst lite statistik och forskning att tillgå. Det lilla som gjorts har varit kring antisemitiska och islamofobiska hatbrott. Ett undantag är en undersökning av organisationen Open Doors förra året. Vi föreslår att studier med inriktning på kristofobiska hatbrott genomförs.

Den internationella missionsorganisationen Open Doors, som startades 1955 och som idag finns i över 60 länder, genomförde våren 2017 en undersökning om religiöst motiverad förföljelse mot kristna flyktingar i Sverige. Resultaten är minst sagt omskakande. Nästan hälften har utsatts för dödshot. Undersökningen visade att förföljelsen är utbredd och inte handlar om några enstaka fall. Att den på intet sätt är koncentrerad till vissa platser utan sker över hela vårt land. Förföljelsen tar sig uttryck i allt ifrån systematiska påtryckningar till dödshot. Att de flesta valt att inte polisanmäla på grund av rädsla varför det finns ett betydande mörkertal. Att de som agerat och polisanmält upplever att de ansvariga inte agerar. Att många av de som drabbats är konvertiter, d.v.s. som lämnat en tro för kristen tro. Att förövarna oftast själva är migranter.

Detta är oacceptabelt. Alla flyktingar, även de med kristen tro, ska kunna känna sig trygga i Sverige. Det är ett misslyckande att personer som i Sverige fått skydd undan krig och förföljelse tar sig friheten att utsätta andra för brott och kränkningar av religionsfriheten. Dessa personer ska omedelbart förflyttas. Samtidigt är det viktigt att på andra sätt säkra tryggheten för hotade kristna flyktingar och konvertiter.

Redan idag är lagstiftningen sådan att brottsliga gärningar kan medföra ett utvisningsbeslut. För personer som söker asyl eller personer med uppehållstillstånd bör utvisning bli en betydligt vanligare rättsverkan än den är idag. Detta bör exempelvis gälla vålds- eller sexualbrott, men också hatbrott. Det är dock alltid brottets grad av allvarlighet och inte dess art som ska styra påföljden inklusive om det ska föranleda utvisning. Det måste vara kristallklart att vi i Sverige aldrig accepterar förföljelse, att vi kring detta har en nolltolerans som är att lita på.

Vi menar att alla asylsökande ska ges en obligatorisk samhällsorientering om nio timmar per vecka. Här är det naturligt att innebörden av våra grundläggande fri- och rättigheter finns med, och informationen om vad religionsfrihet är och vad den innebär ska vara obligatoriskt inslag.

Kunskap kring konvertiters situation måste klargöras. Här är också en kraftigt ökad förståelse hos Migrationsverket ett måste för att kunna säkerställa en rättssäker process.

En person som konverterat från muslimsk bakgrund ser sina handlingar som ett uttryck för sin tro. Att då, i en utsatt situation, möta en myndighetsperson som på basis av vilken lära konvertiten ger till känna bedöma huruvida hans/hennes tro är genuin duger inte. Denna brist på förståelse och kunskap är inte förenlig med att ge en myndighet tolkningsföreträde.

Det står klart att Sverige måste rusta sig bättre för att kunna värna religionsfriheten och rättssäkerheten i vårt eget land.

Hans Eklind (KD)

Lars Adaktusson (KD)